

Î N C H E I E R E

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” împotriva Vourdoulas Liudmila și Sidenco Vitalie privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Cet-Nord” și menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți din 19 septembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 13 februarie 2014, SA „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vourdoulas Liudmila privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că Vourdoulas Liudmila este consumator a energiei termice furnizate de către SA „Cet-Nord”, deoarece a acceptat tacit serviciile acordate de către ultimul, iar în conformitate cu Legea privind serviciile publice a gospodăriei comunale nr. 1402 din 24 octombrie 2002, reclamantul este în drept să se adreseze în instanța de judecată către consumatorii ce nu au încheiat contracte.

Respectiv Vourdoulas Liudmila nu a achitat plata pentru energia termică furnizată, datoria pentru perioada 01 ianuarie 2011- 01 mai 2013, constituind suma de 12134, 44 lei.

Mai indică că la 22 ianuarie 2014, reclamantul a înaintat pretenția în adresa pîrtei prin care a solicitat datoria creată, însă pretenția a rămas neexecutată.

Reclamantul SA „Cet-Nord” solicită încasarea de la Vourdoulas Liudmila a datoriei în sumă de 12134, 44 lei și cheltuielile de judecată ce constau din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 364, 03 lei.

La 13 februarie 2014, SA „Cet-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sidenco Vitalie cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că Sidenco Vitalie este consumator a energiei termice furnizate de către SA „Cet-Nord”, deoarece a acceptat tacit serviciile acordate de către ultimul, iar în conformitate cu Legea

privind serviciile publice a gospodăriei comunale nr. 1402 din 24 octombrie 2002, reclamantul este în drept să se adreseze în instanța de judecată către consumatorii ce nu au încheiat contracte, respectiv Sidenco Vitalie nu a achitat plata pentru energia termică furnizată, datoria pentru perioada 01 ianuarie 2011- 01 mai 2013, constituind suma de 6067, 22 lei.

La 22 ianuarie 2014, reclamantul a înaintat pretenția în adresa pîrîtului prin care a solicitat datoria creată, însă pretenția a rămas neexecutată.

Reclamantul SA „Cet-Nord” solicită încasarea de la Sidenco Vitalie a datoriei în sumă de 6067, 22 lei și a cheltuielilor de judecată ce constă din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 270 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 25 iunie 2014, pricinile enunțate mai sus au fost conexe într-un singur proces.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din 19 septembrie 2014, a fost respinsă acțiunea SA „Cet-Nord” împotriva lui Vourdoulas Liudmila și Sidenco Vitalie privind încasarea datoriei la plata agentului livrat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2015, a fost respins apelul declarat de către SA „Cet-Nord” și menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți din 19 septembrie 2014.

La 26 martie 2015, SA „Cet-Nord” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2015 și remiterea pricinii la rejudecare în primă instanță.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că decizia recurată este una neîntemeiată deoarece a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și cu ignorarea legislației în vigoare.

La 28 mai 2015, avocatul Ocerednoi Larisa, în interesele lui Vourdoulas Liudmila și Sidenco Vitalie a depus referință la recursul declarat de către SA „Cet-Nord” solicitînd respingerea recursului ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Cet-Nord” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Cet-Nord”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Cet-Nord” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către SA „Cet-Nord”

Încheierea este irevocabilă.

Judecătorul

/semnătură/Svetlana Filincova

Judecătorii

/semnătură/Dumitru Mardari

/semnătură/Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător Svetlana Filincova